

Тетяна Ярославівна **НАЗАР**

к.ю.н., доцент кафедри, Інститут права, Львівський державний університет внутрішніх справ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7836-1055>e-mail: tetnazar@ukr.net

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ ЯК ПІДРОЗДІЛУ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ

Статтю присвячено дослідженню адміністративно-правового статусу Державної служби фінансового моніторингу як підрозділу фінансової розвідки. Наголошено, що характеристика адміністративно-правового статусу служби сприяє розумінню її мети, завдань та компетенції. Зазначено, що в період воєнного часу пріоритетним завданням служби є ініціювання та забезпечення проведення фінансових розслідувань, зокрема притягнення до міжнародної відповідальності країни-агресора за відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Ключові слова: правовий статус, адміністративно-правовий статус, компетенція, підрозділ фінансової розвідки

ВСТУП

Діяльність Державної служби фінансового моніторингу (ДСФМ) України як підрозділу фінансової розвідки спрямовано на захист національної безпеки держави шляхом ініціювання та забезпечення проведення фінансових розслідувань, пов'язаних з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Надзвичайно актуальними в умовах війни є завдання ДСФМ, що спрямовано на притягнення до міжнародної відповідальності країни-агресора за відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Не менш актуальною є боротьба з корупцією, адже часто для відмивання коштів, одержаних шляхом вчинення корупційних правопорушень застосовується саме фінансова система. ДСФМ відповідно до покладених на неї повноважень має можливість виявляти та відстежувати відмивання доходів одержаних в результаті корупційних правопорушень.

Особливості адміністративно-правового статусу ДСФМ як підрозділу фінансової розвідки передбачено нормативно-правовими документами. Характеристика адміністративно-правового статусу служби та його елементів дає можливість визначити роль та виявити пріоритетні завдання цього державного органу серед інших суб'єктів національної системи фінансового моніторингу.

Теоретичним підґрунтям для написання статті стали наукові дослідження таких вчених як, Ю.М. Кириченко, Є.О. Лерега, Ю.М. Питель, В.В. Терещук, Н. Якимчук та ін.

МЕТА статті полягає у визначенні особливостей адміністративно-правового статусу Державної ДСФМ як підрозділу фінансової розвідки. Зокрема, у розкритті поняття адміністративно-правового статусу ДСФМ та характеристикі елементного складу.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Методологічною основою статті є нормативно-правові акти, матеріали періодичних видань. Також застосовано загально-теоретичні методи (порівняння та системний аналіз), системно-структурний та формально-юридичний методи наукового пізнання.

РЕЗУЛЬТАТИ

Розкриваючи поняття адміністративно-правового статусу ДСФМ як підрозділу фінансової розвідки, варто зазначити, що загальне розуміння правового статусу передбачає встановлений правовими нормами становище певних суб'єктів у державі. Вчені визначають правовий статус як «нормативно закріплений й гарантований державою комплекс суб'єктивних прав та юридичних обов'язків, передбачений для того чи іншого суб'єкта права» [1, с. 43]. Правовий статус не може бути індивідуальним за своєю правовою природою, він завжди розрахований на визначену групу суб'єктів права [2, с. 13].

Особливості правового статусу органів державної влади передбачено в нормативно-правових актах, які регулюють їх діяльність. Так, у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» ДСФМ визначається терміном «спеціально уповноважений орган», і є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії. Також, у ст. 18 цього Закону передбачено повноваження та обов'язки суб'єктів державного фінансового моніторингу, зокрема й ДСФМ [3]. Відповідно до Положення про Державну службу фінансового моніторингу України, ДСФМ є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення [4].

Досліджуючи адміністративно-правовий статус ДСФМ необхідно взяти до уваги її особливий публічно-правовий статус як підрозділу фінансової розвідки (фінансового моніторингу). Адже відповідно до 29-ої Рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (FATF) ДСФМ України є органом, уповноваженим нашою державою на виконання функцій підрозділу фінансової розвідки. Підрозділ фінансової розвідки є частиною та

відіграє ключову роль в операційній мережі країни з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також надає підтримку діяльності інших компетентних органів [5, с. 137]. ДСФМ як підрозділ фінансової розвідки входить до Егмонтської групи підрозділів фінансової розвідки з 2004 р., та забезпечує активний інформаційний обмін розвідувальною фінансовою інформацією з компетентними органами іноземних країн застосовуючи Егмонтську захищену мережу (ESW).

Науковці, досліджуючи діяльність ДСФМ, вагому роль приділяють аналізу поняттю та змісту правового статусу цього державного органу. Зокрема, С.О. Легеза, вивчаючи особливості статусу ДСФМ в умовах Євроінтеграції визначає її адміністративно-правовий статус як сукупність визначених законодавством прав та обов'язків, які має та яких зобов'язана дотримуватись служба [6, с. 200]. У наукових працях з аналізу адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації як юридичних осіб публічного права наголошується на наявності різних структурних елементів. Зокрема, Ю.М. Питель, даючи характеристику адміністративно-правовому статусу Національному антикорупційному бюро України, виділяє такі його складники, як функції, цілі, завдання, компетенцію та відповідальність [7, с. 248]. В.В. Терещук, вивчаючи правовий статус суб'єктів публічного адміністрування, розуміє його як закріплену на законодавчому рівні юридичну конструкцію, яка включає такі елементи: правосуб'єктність, компетенцію та юридичну відповідальність [8, с. 66].

Отже, у наукових працях вчених стосовно поняття та змісту адміністративно-правового статусу суб'єктів відносин, окремих органів публічної влади, серед яких ДСФМ вказується на нормативно-закріплені елементи статусу, такі як мета, функції, завдання, компетенція (права та обов'язки), юридична відповідальність. На нашу думку, для дослідження змісту адміністративно-правового статусу ДСФМ доцільно розглянути такі структурні елементи, як: мета, функції, завдання та компетенція (права та обов'язки).

Варто зазначити, що мета створення будь-якого органу державної влади пов'язана зі сферою суспільних відносин, яка є об'єктом регулювання, визначає результат, якого необхідно досягти, окреслює спрямованість його діяльності і закріплена у відповідному нормативно-правовому акті [9, с. 37]. Аналізуючи норми Положення про Державну службу фінансового моніторингу України, метою створення та діяльності служби є безпосередньо реалізація державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Виконання своєї мети ДСФМ забезпечує, здійснюючи заходи практичного та організаційного характеру для запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Так, відповідно до Звіту ДСФМ України за 2023 р. проведено заходи у таких напрямках: 1) розвиток законодавчої бази з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення; 2) статистика отриманих повідомлень; 3) аналітична

діяльність; 4) забезпечення функціонування та розвитку Єдиної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення; 5) міжвідомча взаємодія; 6) міжнародне співробітництво; 7) стратегічні напрями роботи ДСФМ у 2024 р. [10]. Мета, зі свого боку, конкретизується в переліку функцій і завдань, які виконує ДСФМ України.

У розділі 5 «Завдання, функції та права спеціально уповноваженого органу» Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» не вказано, які конкретно функції притаманні ДСФМ, але зазначено, що служба виконує функції, які випливають з покладених на неї завдань. Також не передбачено норм, які б визначали функції ДСФМ у Положенні про Державну службу фінансового моніторингу України. Вчені на основі аналізу діяльності служби як підрозділу фінансової розвідки виділяють три основні функції: 1) збирати (отримувати та запитувати); 2) аналізувати; 3) поширювати фінансову інформацію, що стосується потенційних фінансових злочинів таких, як загальне відмивання коштів, відмивання коштів отриманих від корупції, а також фінансування тероризму [11, с. 3]. ДСФМ, реалізуючи покладені на неї функції, постає посередником між суб'єктами первинного фінансового моніторингу та судовими і правоохоронними органами.

Характеризуючи ДСФМ як координатора національної системи фінансового моніторингу, Я. Корженівський визначає її основні функції: 1) забезпечення здійснення державної політики у сфері фінансового моніторингу і забезпечення координації діяльності державних органів у цій сфері; 2) проведення аналізу ефективності заходів функціонування системи фінансового моніторингу в державі на підставі інформації, наданої органами державної влади; 3) участь у міжнародному співробітництві з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму; 4) забезпечення організації та координації роботи з перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу [12, с. 36].

Завдання ДСФМ чітко окреслено як у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», так і в Положенні про Державну службу фінансового моніторингу України. Зокрема, Законом передбачено такі завдання служби: 1) збирання, оброблення та проведення аналізу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу; 2) забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії; 3) забезпечення функціонування та розвитку єдиної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії; 4) налагодження співпраці, взаємодії та інформаційного обміну з державними органами, Національним банком України (НБУ), компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями у сфері за-

побігання та протидії; 5) проведення національного оцінювання ризиків; 6) забезпечення представництва України в установленому порядку в міжнародних організаціях з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення [3]. У Положенні про Державну службу фінансового моніторингу України фактично продубльовано ці завдання, лише уточнено, що ДСФМ вносить на розгляд Міністра фінансів свої пропозиції із забезпечення формування державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Аналізуючи адміністративно-правовий статус ДСФМ як підрозділу фінансової розвідки вважаємо, що пріоритетним завданням в умовах воєнного часу є завдання, які спрямовано на притягнення до міжнародної відповідальності країни-агресора за відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Також критично важливими є завдання ДСФМ, пов'язані з боротьбою з корупцією, адже саме фінансова система, зокрема банківська, застосовується для відмивання коштів, одержаних шляхом вчинення корупційних правопорушень. Відповідно до Звіту ДСФМ за 2023 р. до правоохоронних органів направлено 88 матеріалів, які пов'язано з бюджетними коштами виділених на потреби різних воєнізованих формувань та Збройних Сил України. Вказані матеріали пов'язано з розкраданням бюджетних коштів шляхом: 1) незаконного привласнення державних коштів; 2) нецільового використання бюджетних коштів шляхом їх розпорощення між рахунками ризикових, фіктивних та пов'язаних суб'єктів господарювання; 3) протиправного відчуження та розтрати державного майна [10].

Наступним елементом адміністративно-правового статусу ДСФМ, який доцільно розглянути, є компетенція (права та обов'язки). В.Ф. Погорілко визначає компетенцію як категорію, що вбирає в себе державно-владні повноваження того чи іншого органу, які визначаються на основі встановлених законом чи іншим правовим актом прав та обов'язків, які необхідні тому чи іншому державному органу для виконання його діяльності [13, с. 375].

На відміну від мети та функцій права ДСФМ на законодавчому рівні закріплено достатньо чітко. Зокрема, права ДСФМ передбачено у ст. 27 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» і п. 6 Положення про Державну службу фінансового моніторингу України. Аналіз цих нормативно-правових актів дає змогу виокремити групи прав, які пов'язано з можливістю ДСФМ: 1) залучати до розгляду питань, що належать до її компетенції, спе-

ціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками); 2) одержувати необхідну для виконання завдань, інформацію від: суб'єктів первинного фінансового моніторингу; державних органів, правоохоронних органів, судів, НБУ, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій; центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану; розвідувальних органів України та наділені іншими правами передбаченими цим Законом; 3) розробляти та вносити на розгляд Міністерству фінансів проекти нормативно-правових актів, необхідних для виконання її завдань і функцій; 4) укладати міжнародні договори; 5) приймати рішення про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) фінансових операцій.

Стосовно обов'язків ДСФМ у п. 11 ст. 16 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» зазначено, що ДСФМ забезпечує захист та зберігання таємниці фінансового моніторингу, зокрема, заборонено розкривати та/або передавати будь-кому інформацію, що є таємницею фінансового моніторингу. Також, варто зробити акцент на п. 2 ст. 36 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» який передбачає, що ДСФМ щороку до 31 березня року, наступного за звітним, подає до Верховної Ради України за встановленою формою звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за попередній рік.

ВИСНОВКИ

Отже, адміністративно-правовий статус Державної служби фінансового моніторингу як підрозділу фінансової розвідки доцільно розглядати як сукупність закріплених адміністративно-правовими нормами пов'язаних між собою елементів, за допомогою яких Державна служба фінансового моніторингу реалізує свої повноваження щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Аналіз закріплених на нормативно-правовому рівні мети, функцій, завдань та компетенції (прав і обов'язків) Державної служби фінансового моніторингу як підрозділу фінансової розвідки, а також безпосередня робота щодо реалізації таких завдань, дозволяє стверджувати, що адміністративно-правовий статус Державної служби фінансового моніторингу передбачає її активну діяльність як підрозділу фінансової розвідки.

Список використаних джерел

1. Кириченко Ю.М. Поняття та структура адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування. *Юридичний бюлетень*. 2018. Випуск № 7. Ч. 2. С. 41-47. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/502578c1-8aaa-4da6-8a79-b596a87d74a8/content>
2. Якимчук Н. Поняття «правовий статус», «правове положення», «правовий модус» та «правовий режим»: теоретико-

- правовий аналіз. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 3. С. 11-18. URL: http://www.visnyknapu.gp.gov.ua/files/issues-2013/Visnyk-NAPU_3_2013.pdf
3. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 06.12.2019. № 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>
4. Про затвердження Положення про Державну службу фінансового моніторингу України: постанова КМУ від 29 липня 2015 р. № 537. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-п#Text>
5. Рекомендації FATF та методологія. Міжнародні стандарти боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму і розповсюдженням зброї масового знищення: збірка матеріалів. 2018. 263 с. URL: <https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/books/5%20round%20FATF.pdf>
6. Лелеза Є.О. Особливості статусу Державної служби фінансового моніторингу України в умовах Євроінтеграції. *Південноукраїнський юридичний часопис*. 2022. Ч. 2. С. 196-201. URL: http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2022/4/part_2/30.pdf
7. Питель Ю.М. Характеристика Національного антикорупційного бюро України як спеціалізованої інституції у сфері протидії корупції. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. Вип. 6. Т. 1. С. 245-248. URL: http://www.nvppp.in.ua/vip/2016/6/tom_1/54.pdf
8. Терещук В.В. Правовий статус суб'єктів публічного адміністрування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 270 с. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38567/1/disertacija-tereschuk-v_-v_-na-sajt.pdf
9. Данчул О.С. Профілактика адміністративних правопорушень державною службою охорони при МВС України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Львівський держ. університ. внутр. справ. Львів, 2015. 181 с.
10. Звіт Державної служби фінансового моніторингу України за 2023 рік. Київ, 2024. URL: <https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/0350/zvity/zvit2023ukr.pdf>
11. Ебігейл Дж. Маркус. Підрозділи фінансової розвідки (ПФР). Ефективний інституційний формат, завдання та повноваження. 19 с. URL: https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/200/Рекомендації міжнародних організацій/UKR_Financial_Intelligence_Units.pdf
12. Корженівський Я. Особливості адміністративно-правового статусу державної служби фінансового моніторингу України. *Закон і життя*. 2013. № 5(257). С. 35-39. ISSN 1810-3081. URL: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Osoblivosti%20administrativno%20pravovogo%20statusu.pdf
13. Конституційне право України / за ред. В.Ф. Погорілка. Київ, 2000. 732 с.

References

1. Kyrychenko Yu.M. The concept and structure of the administrative and legal status of local self-government bodies. *Legal bulletin*. 2018. Issue No. 7. Part 2. pp. 41-47. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/502578c1-8aaa-4da6-8a79-b596a87d74a8/content> (in Ukrainian).
2. Yakymchuk N. Concepts of «legal status», «legal provision», «legal modus» and «legal regime»: theoretical and legal analysis. *Bulletin of the National Academy of the Prosecutor's Office of Ukraine*. 2013. No. 3. pp. 11-18. URL: http://www.visnyknapu.gp.gov.ua/files/issues-2013/Visnyk-NAPU_3_2013.pdf (in Ukrainian).
3. On prevention and countermeasures against the legalization (laundering) of proceeds obtained through crime, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction: Law of Ukraine dated 06.12.2019. No. 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text> (in Ukrainian).
4. On approval of the Regulation on the State Financial Monitoring Service of Ukraine: Resolution of the CMU of July 29, 2015 No. 537. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-п#Text> (in Ukrainian).
5. FATF recommendations and methodology. International standards for combating money laundering, terrorist financing and proliferation of weapons of mass destruction: a collection of materials. 2018. 263 p. URL: <https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/books/5%20round%20FATF.pdf> (in Ukrainian).
6. Leheza E.O. Peculiarities of the status of the State Financial Monitoring Service of Ukraine in the conditions of European integration. *South Ukrainian legal journal*. 2022. Part 2. pp. 196-201. URL: http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2022/4/part_2/30.pdf (in Ukrainian).
7. Pitel Yu.M. Characteristics of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine as a specialized institution in the field of anti-corruption. *Scientific bulletin of public and private law*. 2016. Issue 6. Vol. 1. pp. 245-248. URL: http://www.nvppp.in.ua/vip/2016/6/tom_1/54.pdf (in Ukrainian).
8. Tereshchuk V.V. Legal status of subjects of public administration: diss. ... PhD in legal sciences: 12.00.07. Kyiv, 2020. 270 p. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38567/1/disertacija-tereschuk-v_-v_-na-sajt.pdf (in Ukrainian).
9. Danchul O.S. Prevention of administrative offenses by the state security service under the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: diss. ... PhD in legal sciences: 12.00.07 / Lviv State. university internal affairs Lviv, 2015. 181 p. (in Ukrainian).
10. Report of the State Financial Monitoring Service of Ukraine for 2023. Kyiv, 2024. URL: <https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/0350/zvity/zvit2023ukr.pdf> (in Ukrainian).
11. Ebiheil Dzh. Markus. Financial intelligence units (FIU). Effective institutional format, tasks and powers. 19 p. URL: https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/200/Рекомендації міжнародних організацій/UKR_Financial_Intelligence_Units.pdf (in Ukrainian).
12. Korzhenivskiy Ya. Peculiarities of the administrative and legal status of the state financial monitoring service of Ukraine. *Law and life*. 2013. № 5(257). pp. 35-39. ISSN 1810-3081. URL: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Osoblivosti%20administrativno%20pravovogo%20statusu.pdf (in Ukrainian).
13. Constitutional Law of Ukraine / ed. V.F. Pohorilko. Kyiv, 2000. 732 p. (in Ukrainian).

Tetiana NAZAR

PhD in Legal Sciences, Associate Professor of department, Institute of Law of Lviv State University of Internal Affairs

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7836-1055>

e-mail: tetnazar@ukr.net

ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF THE STATE SERVICE OF FINANCIAL MONITORING AS A SUBDIVISION OF FINANCIAL INTELLIGENCE

The activity of the State Financial Monitoring Service of Ukraine as a financial intelligence unit is aimed at protecting the national security of the state by initiating and ensuring the conduct of financial investigations related to the laundering of criminal proceeds, the financing of terrorism, and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction.

Revealing the concept of the administrative and legal status of the State Financial Monitoring Service as a unit of financial intelligence, it is worth noting that the general understanding of the legal status involves the position of certain subjects in the state established by legal norms. Peculiarities of the legal status of state authorities are provided for in the normative legal acts that regulate their activities. In our opinion, to study the content of the administrative and legal status of the DSFM, it is appropriate to consider such structural elements as: purpose, functions, tasks and competence (rights and duties).

Analysis of the goals, functions, tasks and competences (rights and duties) of the State Financial Monitoring Service as a unit of financial intelligence established at the regulatory and legal level, as well as direct work on the implementation of such tasks, allows us to assert that the administrative and legal status of the State Financial Monitoring Service monitoring involves its active activity as a financial intelligence unit.

Therefore, the administrative-legal status of the State Financial Monitoring Service as a unit of financial intelligence should be considered as a set of interconnected elements established by administrative-legal norms, with the help of which the State Financial Monitoring Service implements its powers to prevent and counter the legalization (laundering) of income, proceeds of crime, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction.

Keywords: *legal status, administrative and legal status, competence, Financial Intelligence Unit*